

Sygn. akt V U 1521/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lutego 2014 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący SSO Marzena Głuchowska

Protokolant Barbara Wypych

po rozpoznaniu w dniu 26 lutego 2014 r. w Kaliszu

odwołania A. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 6 listopada 2013 r. Nr (...)

w sprawie A. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o emeryturę

Zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. z dnia 6 listopada 2013 r., znak (...), w ten sposób, że przyznaje odwołującemu A. K. emeryturę poczynając od dnia (...)r.

UZASADNIENIE

W dniu 06.09.2013 r. r. do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. został złożony wniosek o przyznanie prawa do emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach dla A. K..

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. decyzją z dnia 06.11.2013 r., w sprawie (...), odmówił A. K. prawa do emerytury. Zdaniem ZUS w O. odwołujący nie spełnia przesłanek wskazanych w art. 184 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz. U. 2004 r., nr 39, poz. 353 ze zm.) tj. nie wykazał 15 lat zatrudnienia w szczególnych warunkach.

Od powyższej decyzji w dniu 25.11.2013 r. A. K. wniósł odwołanie, w którym podniósł, iż wykonywana przez niego praca w okresie od 01.03.1979 r. do 08.05.1989 r. w (...) Przedsiębiorstwie (...) na stanowisku przy załadunku i wyładunku przetworów zbożowych, na którym to stanowisku wykonywał pracę stale, jest pracą na stanowiskach wymienionych w wykazie A do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, co uprawnia go do uzyskania wcześniejszego świadczenia emerytalnego.

W odpowiedzi na odwołanie ZUS w O. podtrzymał argumentację wcześniej przedstawioną w zaskarżonej decyzji, podniósł, iż odwołujący nie udowodnił 15 lat zatrudnienia w szczególnych warunkach oraz wniósł o oddalenie odwołania A. K..

Sąd Okręgowy / Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Kaliszu ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołujący urodził się dnia (...) Wykazał staż pracy na dzień 01.01.1999 r. wynoszący 29 lat i 6 dni. Organ rentowy uznał odwołującemu okres pracy w szczególnych warunkach w rozmiarze 7 lat 6 miesięcy i 28 dni w latach 01.09.1971 r. do 11.04.1975 r., od 12.06.1989 r. do 30.11.1991 r. i od 07.09.1995 r. 31.12.1998 r. (bez okresów nieskładkowych). Organ rentowy nie uznał odwołującemu okresu pracy w szczególnych warunkach od 01.03.1979 r. do 08.05.1989 r. w (...) Przedsiębiorstwie (...) na stanowisku przy załadunku i wyładunku przetworów zbożowych. Odwołujący nie należy do OFE. Odwołujący posiadał status pracownika. Odwołujący obecnie pobiera rentę z tytułu niezdolności do pracy i wykonuje zatrudnienie na podstawie umowy zlecenia.

W niniejszej sprawie odwołujący zmierzał do wykazania okresu pracy w warunkach szczególnych od 01.03.1979 r. do 08.05.1989 r. w (...) Przedsiębiorstwie (...) w K. na stanowisku przy załadunku i wyładunku przetworów zbożowych.

Odwołujący w okresie od 01.03.1979 r. do 08.05.1989 r. zatrudniony był w (...) Przedsiębiorstwie (...) w K.. W świadectwie pracy z dnia 09.05.1989 r. stanowisko odwołującego określono jako pracownik załadunku i wyładunku. W dniu 11.01.2000 r. odwołującemu wystawiono świadectwo pracy w szczególnych warunkach, wskazując okres od 01.03.1979 r. do 08.05.1989 r., stanowisko za i wyładunek przetworów zbożowych. Wskazano Zarządzenie Nr 16 Ministra Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 31.03.1988 r. w sprawie stanowisk pracy, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze – Dział X poz. 1 punkt 7 załącznika do Zarządzenia.

W protokole posiedzenia Komisji z dnia 03.03.1979 r., w sprawie zatrudnienia odwołującego, określono jego stanowisko jako spichrzowy. Podobnie w zakresie czynności z dnia 01.03.1979 r., umowie o pracę z dnia 01.03.1979 r., angażu z dnia 01.10.1980 r., 01.03.1981 r., 01.04.1981 r. W angażach z dnia 01.04.1981 r. 01.08.1981 r., 01.09.1981 r., zakresie czynności z dnia 01.09.1981 r., angażu z dnia 01.08.1982 r., stanowisko odwołującego określono jako młynarz. W piśmie z dnia 27.09.1982 r. odwołujący wniósł o przeniesienie na stanowisko do grupy za- i wyładowczej. W angażu z dnia 01.07.1983 r., z dnia 01.08.1983 r., stanowisko odwołującego określono jako młynarz. W piśmie z dnia 16.09.1983 r. określono, iż odwołującemu powierzono obowiązki za i wyładowcze w Młynie nr (...). Podobnie określono jego stanowisko w angażu z dnia 01.02.1986 r., 23.03.1986 r.

Odwołujący wykonywał pracę przy załadunku i wyładunku zboża oraz produktów zbożowych, prace przy czyszczeniu zboża w procesie produkcji mąki, prace w elewatorze przy czyszczeniu elewatora i umieszczaniu w nim zboża (dowód: zeznania odwołującego, akta osobowe odwołującego, zeznania świadków J. J. i W. S.).

Jako praca w szczególnych warunkach wymieniona została w wykazie A Dział X poz. 10 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 08.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, praca przy wytwarzaniu mąki, kasz, płatków i śruty, natomiast w Dziale VIII poz. 1 wskazano ciężkie prace załadunkowe i wyładunkowe oraz przeładunek materiałów sypkich, pylistych, toksycznych, żrących lub parzących w transporcie.

Możliwość uzyskania emerytury przez mężczyzn przed ukończeniem 65 roku życia przewidywał do 31.12.2008 r. przepis art. 32 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. nr 39, poz.353 ze zmianami). Obecnie osoby urodzone po 31.12.1948 r., które osiągnęły wiek wymieniony w art. 32 i pracowały w szczególnych warunkach mogą przejść na emeryturę na warunkach przewidzianych w art. 184 wymienionej ustawy. Muszą, m.in. spełniać warunek wykazania stażu pracy 25 lat dla mężczyzn i 15 lat pracy w szczególnych warunkach na dzień 01.01.1999 r. Przepis ten wymagał także dla spełnienia warunków do świadczenia, rozwiązania stosunku pracy i braku przynależności do OFE. Od 01.01.2013 r. warunek rozwiązania stosunku pracy nie obowiązuje.

Dla celów ustalenia uprawnień do wcześniejszej emerytury za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia w podmiotach, w których obowiązują wykazy stanowisk ustalone na podstawie przepisów dotychczasowych.

Wiek emerytalny takich osób, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie, których osobom przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie ustawy oraz Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r., nr 8, poz. 43 ze zmianami), a także na podstawie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie wymienionych aktów.

Pierwszym z warunków jest brak przynależności do OFE oraz rozwiązanie stosunku pracy i odwołujący ten warunek spełnia. Kolejnym warunkiem jest ukończenie 60 roku życia. Odwołujący osiągnął wymagany przez przepisy wiek w dniu (...). Następnym warunkiem jest przepracowanie wymaganego okresu zatrudnienia tj. co najmniej 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych. Odwołujący wykazał okresy składkowe i nieskładkowe za okres ponad 29 lat na dzień 01.01.1999 r. Ostatnim warunkiem uzyskania prawa do emerytury na podstawie art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych jest przepracowanie co najmniej 15 lat w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze na dzień 01.01.1999 r.

Aby wykonywaną pracę można było zaliczyć do pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, musi to być rodzaj pracy wskazanej w załączniku A do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Praca ta, zgodnie z brzmieniem § 2 ust 1 wymienionego rozporządzenia musi być wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wymaganym na danym stanowisku. Stosownie do ustępu 2 § 2 w/w rozporządzenia okresy pracy w szczególnych warunkach stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w świadectwie pracy. Co do (...) pracodawca nie istnieje ale wystawił odwołującemu świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach za cały sporny okres.

Zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego przedmiotem postępowania w sprawie o wcześniejszą emeryturę jest ustalenie tego świadczenia z uwagi na warunki pracy, co oznacza konieczność poczynienia ustaleń dotyczących rodzaju i wymiaru zatrudnienia w warunkach szczególnych.

W świetle powołanego wyżej § 2 rozporządzenia Rady Ministrów zakład pracy wydaje zaświadczenie o zatrudnieniu w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wyłącznie na podstawie posiadanej dokumentacji, natomiast w sądowym postępowaniu odwoławczym możliwe jest ustalenie tych okresów także w oparciu o inne dowody m. in. zeznania świadków (por. uchwała SN z 21.09.1984 r., sygn. akt III UZP 48/84 niepublikowana LEX nr 14630).

W rozpoznawanej sprawie, jak wyżej wskazano, odwołującemu wystawiono świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach. Przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało, iż odwołujący wykonywał pracę w szczególnych jako osoba pracująca przy produkcji mąki, kasz, płatków w okresie od 01.03.1979 r. do 08.05.1989 r. w (...) w K.. Chodzi o wykonywanie prac załadunkowych i wyładunkowych materiałów pylistych, wykonywanie prac przy czyszczeniu elewatora, załadunku zbóż do elewatora, prace w całym procesie przetwarzania zbóż w produkty zbożowe. Była to praca wykonywana w zapyleniu i kurzu. Odwołujący pracę tę wykonywał w pełnym wymiarze czasu pracy.

Odwołujący wykazał okres ponad 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Przedstawione świadectwo pracy w szczególnych warunkach, mimo niedokładności, odpowiada stanowi faktycznemu. Odwołujący spełnił zatem warunki wymienione w art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Mając na uwadze powyższe na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. Sąd uwzględnił odwołanie i przyznał odwołującemu emeryturę.